

været Tale om Rigsarkivet og Rigsarkivarens Plan og andres Planer, kun om, hvordan Rigsarkivet skal laves. Men det, som har været Anledningen til Lovforslaget, dette, hvorledes Ministeriernes Ordning skulde være, det er slet ikke kommet frem; og det er det, som jeg gerne vilde hændre det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa, at det ikke alene er Rigsarkivet, det her drejer sig om, men ogsaa om en hel Mængde andre Forandringer og om hele den nødvendige Omordning af de ministerielle Kontorer, som ganske sikkert i dette Øjeblik ere meget slet indkvarterede. Der er jeg nu ikke ganske sikker paa, at det er fuldstændig betryggende og fuldstændig rigtigt, alt hvad der er foreslaaet her i den Anledning af den højtærede Minister; og jeg tilstaar, at jeg noget savner en Plan og en virkelig ordnende Haand. Thi det er ikke nok, at en Række Departementschefer ere traadte sammen i en Kommission og have sagt: Ja, vi bruge nu det. Den ene siger: Jeg kan være rart anbragt i den Lejlighed, og den anden siger: Jeg kan være rart anbragt i den Lejlighed. Noget samlet Hele ser jeg slet ikke, der foreligger i det Forslag, som her er fremsat om de ministerielle Anbringelser, og det er det, jeg gerne vilde bede Udvalget om at se lidt nøjere paa, om disse Forandringer ikke kunde gøres paa en lidt anden Maade end foreslaaet. Nu har f. Eks. Kultusministeriet set sig kær paa Staldmestergaarden og ønsker sig indlogeret i Lokaler der, og som Følge deraf skal Staldetaten, som bor lige overfor Staldene, ud af disse Lokaler og have nogle andre. I sidste Øjeblik viser det sig, at man skal have andre Lokaler til dem et andet Sted, og saa hørte vi jo fra den højtærede Minister for nylig, hvorledes der har været forskellige Forhandlinger om, hvor der skulde skaffes andre Lokaler til disse Betjente; man har tænkt paa at anbringe dem paa forskellige Steder, men det er endnu ikke lykkedes at finde det endelige Sted. Det viser jo, at man ikke har set nøje paa Konsekvenserne af, hvad man her har foreslaaet. Man har ment at kunne anbringe Staldetaten, der skal bruges ovre i Staldene, og som nu bor lige overfor dem, f. Eks. i Stormgade eller et andet Sted. Men vilde da ikke det naturlige være at lade disse Staldbetjente ganske roligt blive boende i de Huse, hvor de nu bo, som ere byggede for dem lige overfor Stalden, og hvor de altid have været, og saa at indlogere Kultusministeriet i nogle andre Rum eller lave nogle andre Lejligheder til det, fremfor at

ligge og tumle om paa disse Bygninger, uden at der — det ere vi jo alle mere eller mindre klare over — har foreligget en virkelig gennemtænkt Plan for hele denne Ordning. Jeg har ønsket, inden vi ere færdige her i Dag, at drage dette frem, at det er de ministerielle Kontorers Ordning, man er begyndt med, at det egentlig er dem, som dette Lovforslag fra Begyndelsen drejede sig om, og at vi ikke alene skulde tænke paa Rigsarkivet ved denne Lejlighed.

Johansen: Det ærede Medlem, der nu talte, fremhævede, at der er ikke blevet talt om det, der egentlig har været Grunden til, at Kommissionen den Gang blev nedsat, og at hele dette Apparat er sat i Gang. Naar jeg f. Eks. før ikke kom ind paa, hvor Ministerierne skulde anbringes, var det, fordi jeg gik ud fra, at det var noget, man let kunde blive enig om, idet Staldmestergaarden jo skulde være til de forskellige Ministeriers Raadighed, og man vilde være i Stand til der at faa ikke saa lidt Plads, ligesom Rigsarkivet ogsaa, naar man faar opført en Arkivbygning, maa afgive en Del af de Lokaler, det nu har, til forskelligt ministerielt Brug, hvorved der vil fremkomme tilstrækkelig Plads i en overskuelig Fremtid. Naar jeg ikke omtalte det, var det altsaa ingenlunde, fordi jeg ikke havde Opmærksomheden henvendt paa det, thi i mit første Foredrag pegede jeg paa det nødvendige i, at der blev gjort noget for at skaffe en saadan Udvidelse, men jeg mente, at dette vare vi enige om. Det, som derimod har skilt nede i det andet Ting, og som naturligvis ogsaa vil komme til at skille her, er, hvorvidt der skal være en Gennembygning eller ikke, hvorvidt man skal følge Ministerens oprindelige Plan eller den Plan, som er vedtagen af Flertallet i Folketinget, og som Ministeren har tiltraadt. Det var derfor, jeg mente, at det var det, Forhandlingerne særlig burde dreje sig om, det øvrige var noget, som kom ganske af sig selv. — Jeg kan ikke billige den Udtalelse, at det hele skulde være planløst, thi det forekommer mig, at naar man læser Kommissionens Forslag, Motiverne til Lovforslaget og Betænkningen og alt, hvad den vedrører, faar man at se, at der er god Plan i det.

Efter de Udtalelser, man hørte fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), forekommer det mig ganske vist, at det ærede Medlem halede lidt ind paa den